

Větrník

sobota

14. října 1995

SEJKORY BUDEU!

DNEŠNÍ PROGRAM

9:00	rozborový seminář	malý sál
10:30	PV	kuřárna
13:30	loučení DS Ořechov	malý sál
15:00	představení J. Patrick DS Neratovice: Opalu má každý rád	velký sál
19:00	setkání hostů, PV a poroty	malý sál
19:30	slavnostní závěr XXV. KDP po skončení Sejkorák v průběhu křest knížky s poudačkama hudba Sonet	velký sál

Recenze

Bylo nebylo aneb Jak Švédové L.P. 1645 Brno marně dobývali, či také, Jak generál Torstenson ostrouhal kolečka, chcete-li Komedie naučná o tom, kterak lid dle své potřeby dějiny obrací - tak to je celý a úplný název inscenace, kterou letos na Krakonošův divadelní podzim přivezlo Ořechovské divadlo z Ořechova u Brna. Tedy divadlo, na něž se těší divadelníci i diváci z Vysokého a okolí, protože nám většinou přiváží kvalitní představení a zprostředkovává dobrou zábavu. Sociologicky vzato, je to divadlo pro nejširší vrstvy diváků, divadlo, v němž si snad každý má šanci najít to své...

Letos tomu nebylo jinak. Ba možno konstatovat, že v mnohém se právě tato ořechovská inscenace dostala nejdál. Režisér Vlastimil Peška si již tradičně připravil inscenaci po stránce textové, hudební i výtvarné a pracuje s maximální pestrostí výrazových prostředků. Je tu vedle sebe píseň lidová, jarmareční a takřka vulgární šlágr v naprosté shodě, je tu burleska, tragédie, opereta, informace... Za všechny nádherné situace jmenujme alespoň scénické variace s brněnskými vyzvědači v hospodě i s konečným přicho-

dem Rákocziho. Přesně pak v celku inscenace fungují střihy z tklivé až sentimentální nálady do nevázaného veselí... Právě ta proměna je posunem v kontextu práce ořechovského souboru. A navíc - snad nejvíc ze všech jeho inscenací zde funguje svoboda a uvolněnost herce, která se pak zpětně projevuje gusem a hravostí, maximálním vnitřním napětím postav ve službě inscenačnímu celku.

-ex-

Večer na přidanou

Mlha přede mnou, mlha za mnou a Brno stojí, však Krakonoš otvírá svou zahrádku, tentokrát ryze z ranku masmédií aneb TýVý do každé rodiny. Jak se ukazuje, jediné sejkory mají šanci přežít a pokud se jich budeme my ostatní divadlem nakažení držet, i my uvítáme rok 2001 bez nutnosti zařídít si vízum do zemí, jež vzniknou za známým pohořím Ural. Pročež děkuji vám všem, kteří jste svedli předem prohraný, avšak eticky vítězný boj s modře zářící obrazovkou na prknech jež znamenají svět a v 23 hodin 12 minut 13.10. tak na nás dopadla vytoužená katarze.

-VZ-

To byl Jirka Beneš

Jedním z lidí, jejichž jméno je neodlučitelne spjato s vysokou přehlídkou a s amatérským divadlem vůbec, byl Jirka Beneš. Začátkem letošního roku by se byl býval dožil sedmdesátí let. O vzpomínku na něj jsem požádala profesora Čisáře.

"Já jsem znal samozřejmě Jirku Beneše řadu let, ale na počátku naší známosti to bylo spíše občasné setkávání a teprve v jisté chvíli se to všechno prohloubilo a poznal jsem, co on vlastně v amatérském divadle znamená. Stručně řečeno, Jirka byl člověk, který mne do amatérského divadla vlastně přivedl - to bylo na počátku sedmdesátých let, přesně v roce 1971 - a který za mnou přišel a řekl mi, jestli bych nejel na Hronov do poroty a já jsem tenkrát jel. Od té doby jsme byli s Jirkou ve velmi úzkém kontaktu a za mnohé mu vděčím. Protože jestli někdo amatérskému divadlu dokonale rozuměl, a to neznamená jako že ho jenom znal, ale žil s ním, uměl pochopit věci, které jsou vlastně rozumem nepochopitelné a slovem nevyjádřitelné, tak to byl Jirka Beneš. Jsou prostě jisté věci, které jsem od Jirky o amatérském divadle poznal, ve smyslu takových těch záležitostí, které se týkají nehlubších puzení, nehlubších tužeb, nehlubších snah. Jirka tomu říkával amatérská duše. My jsme chodívali, kdysi, taková malá společnost, každým rokem na zahradu Pepíka Vavříčky v Hronově uprostřed festivalu a tam se mluvilo o všem možném. Tam mně právě Jirka Beneš tenhle termín objevil a vlastně mně otevřel ten průhled, který skutečně je víc, než jenom jestli je dobré divadlo, jestli je špatné divadlo. Samozřejmě Jirka měl ještě další dary, které ho činily po mém soudu nenahraditelným v amatérském divadle. Za prvé: fantasticky uměl vysvětlit prostě, přímočaře věci velmi složité tak, že je každý pochopil. Za druhé: měl absolutní čich pro to, že někde něco vzniká nebo že někde něco se rodí zajímavého. Jako vždycky v amatér-

ském divadle byl problém jak vybírat na přehlídce a vždycky ty obavy, jestli prostě se někde v tom systému neztratí nějaká hodnota. Já jsem vždycky říkal, když už jsem Jirku víc poznal, nemějte starost, kdyby v nějaké zapadlé dědině, kam nevede ani silnice a nemají tam elektriku a není ani na mapě, se zrodilo dobré amatérské představení, tak Jirka Beneš už tam bude od začátku a bude vědět, že to hodnotné se tam rodí. Takže já si myslím, že jestli někdo byl sžitý s amatérským divadlem, jestli někdo ho jak dělal (neboť nezapomeňme, že Jirka o něm nejen psal, porotoval je, ale také je dělal jako praktický režisér) a jestli mu někdo zároveň rozuměl jako kritik a přispíval k jeho sebepoznání, pak ten fenomén právě v tom, že to je divadlo, ale ochotnické divadlo, tak tento fenomén s důrazem na to slovo ochotnické málokdo ovládal v té šíři a v té zároveň poučenosti a znalosti jako Jirka Beneš."

Oslavná Dědková

*Celý Vysoký je svědek!
Narodil se malej Dědek.
A že je tu mnoho svědků -
je to ten nejmladší z Dědků.*

*Všichni jsme tu spolu dleli
palečky jsme moc drželi
mamince - tátovi taky!
proto dneska zvlhly trávy,*

*když přišla ta zpráva zlatá -
Dědek mladší, že je táta!
Vobskočaku zrodil se nejmladší člen -
pátek třináctého byl ten den.*

*Tož přejeme dědkům všem
ať je pro ně šťastná zem -
i planety ve vesmíru!
ať dělaj do světa díru!*

(narodil se násedník vobskočáckého trůnu)

J.H.

Neratovice poprvé!

Jsem vetřelec. Vetrřela jsem se totiž ještě před přivítáním souboru Havlíček z Neratovic mezi jeho postávající členy, a - navedena lidmi znalými na ty správné a vlivné osobnosti - přiměla svůj diktafon k činu. Soubor se svým věkem blíží k sedmdesátce. Ale jeho členové vypadají všichni rozhodně mladší. Povídal jsem si s Marií Živnou, Františkem Živným a Milanem Šárou. O historii souboru se můžeme hodně dozvědět v programové brožurě KDP. Ale chtěla jsem ještě víc, protože ve Vysokém jsou poprvé.

"Tady se nám tolik líbí, že ani není slov. Jsme hrozně rádi, že jsme sem mohli přijet, protože jsme o této přehlídce už hodně slyšeli. Rádi bychom sem přijeli častěji, je to pro nás čest. Ale to už záleží na porotě. Je to čím dál těžší, protože dobrých souborů, které sem chtějí - a jezdí sem i často - je dost. Je tu trochu jako uzavřená společnost, ale teď jsme rádi, že jsme sem pronikli, známe se z jiných přehlídek. Je to pro nás velké štěstí, necitíme se tu cizí a toto prostředí je naprosto výjimečné. A ptát se někoho, jak se mu tady líbí, je vůbec zbytečná otázka, protože každý kdo tu byl řekne, že je to vrchol, že se to jinde nevidí."

Pak jsme si povíдали o problémech, které nás trápí v souvislosti s Jiráskovým Hronovem. A taky o tom, že tady ve Vysokém pečou vynikající koblihy. Všude to voní a láká a člověk dostává chuť.

Ale jako správný divadelníci jsme nemohli skončit jinde než u divadla. Hovořili jsme o neratovické inscenaci Těžké Barbory, která v době totality způsobila souboru problémy, takže se raději věnoval inscenacím pro děti... Je tomu prý asi deset let, kdy zase začal připravovat inscenace i pro dospělé publikum.

V nejbližší budoucnosti chystají inscenaci hry Neila Simona Drobečky z perníku. Kromě "klasického" divadla se někteří členo-

vé účastní soutěží SCDO v monologiích a dialogích... Pan Živný prozrazuje, že jeho žena soutěž v monologiích několikrát vyhrála. Naposledy nastudovala divadlo jednoho nerce - Commedia finita - a dostala se až do Hronova.

Nachyluje se čas vítání souboru na Městském úřadě a tak se loučím. A předávám dál, co jsem se dozvěděla. A taky přeju jménem nás všech, ať ve Vysokém zlomí vaz!

-ex-

Nestoři a kandrdasové

Milan Šára (67), Neratovice

Pocházím z ochotnické rodiny. Oba rodiče hráli divadlo od mládí a já jsem s nimi prožil spoustu času za jevištěm, u malování kulis a všeho, takže jenom pokračuju a divadlo od mládí miluju a od mládí se jím zabývám. Dokonce jsem absolvoval i lidovou konzervatoř u pana profesora Císáře. Předtím jsem dělal spoustu kabaretních pásem, dokonce jsme s takovou skupinou profesionálně jezdili asi rok po pohraničních městečkách. Takže divadlo miluju ve všech formách.

Soňa Klimešová (24), Neratovice

Já jsem se k divadlu dostala přes rodiče, to jsou Marie a František Živní. Takže od malička, když byly zkoušky, brávali mě s sebou a pak jsem začala hrát, nejdřív vlastně dětské divadlo, později pohádky (většinou jsem hrála princezny) a pak jsem se dostala k divadlu pro dospělé. Nejdřív menší role a teď vlastně jsem se při práci na téhle hře dostala trochu výš.

Po(doteky)

Důležité!!!

Hlásáme všem účastníkům divácké ankety, že se výsledky jejich hlasování budou shromažďovat dnes po představení divadelního souboru z Neratovic v kuřárně Krakonoše.

Ubu králem

(aneb včera dopoledne o něm)

Absurdní hra, co to je a jak a kdy vznikla. Proč ji hrajeme. Co a proč nefunguje v inscenaci souboru z Němčic. Milan Schejbal má velmi srozumitelný a navíc přímý "výkop", v němž nezastírá, že se nevedlo. Ale je to hloubavé, hledačské, vykladové - z hlediska inscenace a režijního záměru. Přemýšlíme všichni, snažíme se poctivě. Ani Kurz praktické režie nezatrácuje a hloubá. Už to je přínos. Jako je přínosem, že Němčice hledají, potýkají se, rozbijejí si hubu (můžu to takhle vůbec napsat?!) Prof. Císař říká zajímavou věc: Všechno je to záměrně, cílevědomě a do důsledku vymyšlené a režimované. Leč nenaplněné herecky. To je ovšem otázka téměř konfrontační: záměr režiséřky a možnost jeho naplnění. Uvidíme, zda se ke stejnému tématu budeme vracet i při další účasti němčických na KDP. Snem naším - a určitě i jejich - je soulad.

-ex-

Jak kličkuje Zajíc

Příznacny utul pro stručnou zprávičku o včerejším dopoledním semináři, který následoval po diskusi o představení souboru z Němčic. Vedl jej již dříve inzerovaný Vláda Zajíc, bývalý dramaturg Divadla Drak z Hradce Králové (ale předtím taky vášnivý divadelní amatér). Řeč šla o autorském zákonu (novelizace z r. 1993, vyšel ve sbírce č. 58, částka 17). A taky o tom, jak si s ním v praxi poradit a neratit.

Řečeno bylo mnoho užitečného včetně konkrétních adres, kam se obrátit. A taky jak postupovat v určitých situacích. Kdo chtěl, psal si. Takže my jen ty nejdůležitější adresy existujících (a jakž takž fungujících) agentur: DILLA, Krátkého 1, 190 03 Praha 9, tel. 02/826841; AURA PONT, Radlická 99, 150 00 Praha 5, tel. 02/539909.

Ostatní informace poskytuje Vláda osobně až do nedělního rána. A něco by mělo vyjít v Amatérské scéně.

-ex-

Hra o Dorotě

Hnala jsem se do muzea jako o život. Abych nic neprosvihla, protože šla řeč, že Dorota je desetiminutovka. Tak nějak asi byla. Ale velmi příjemná. Korespondující navíc s podmalbami na skle, které jsou v muzeu (v místnosti kde se hrálo) vystaveny. Náznakové kostýmy, nejnútnejší rekvizity, deklamující herectví, všechno uměřené - naivní obrázek, podle mne, přesný. Emotivní zážitek.

To nám zprostředkovali frekventanti Klubu režisérů SCDO, kteří zde celý týden pracovali. Pro velký zájem hráli několikrát.

-ex-

Sbohem a sejkory

*Nad posledním řádkem veršování
trápím se a špatně na to vidím.
Zas nastává loučení a řvání,
jenže za slzy se teď nestydím.*

*Proto vezmu na pomoc své hlavě
klasikové co kdy psali básně.
S nimi totiž dám to spolu hravě
s citem, pravdivě a krásně.*

*Sbohem - a kdybychom se brzy nesetkali
asi bych měl převelikou zlost.
Sbohem - a i když jsme si pusy dali
určitě toho nebylo ještě dost!*

*Řekněme si se mnou - já se vrátím
a pokud to půjde - ten čas zkrátím
aby ten rok dlouho netrval.
neb kdyby byl dlouhý - moc bych řval!*
J.H.

Pozdravy

Pozdrav z Vrchlabí posílá a za pozvání ku na Sejkorák děkuje Marie Kubátová. A taky přeje paní Kláře Hoffmannové, ať jí Krakonoš dobře pokřtí její knížku. (U křtu dnes budem!)

Vážení přátelé,

dovolte nám touto cestou popřát Vašemu Krakonošovu divadelnímu podzimu 1995 mnoho úspěchů, Vám všem silné nervy a hlavně hodně a hodně zdraví.

Velmi litujeme, že se opět letos nemůžeme zúčastnit letošního festivalu. Nějak nám to stále nevychází. Ale jsme duchem s vámi a držíme palce, ať to vyjde dle Vašeho přání. Ochotníkům hostujících souborů přejeme divadelnické "Zlomte vaz!".

Vždy jsme se u Vás cítili dobře a současně chceme věřit, že na nás nezapomenete, jako my nezapomeneme na Vás.

Pozdrav celému kolektivu divadla Krakonoš i všem obyvatelům Vysokého.

Za DS J.K.Tyl Meziměstí

Antonín Zelený

Dědek dědeček!

Všichni blahopřejeme (i když pochybuju, že si to sám přečte)!! Stalo se to v pátek 13.10. a je to kluk, 2,48 kg a 48 cm, na sedmý měsíc klacek! Jméno Vláda zapomněl, ale to teď není důležité. Hlavně zdraví! A podat přihlášku za čekatela Vobskočáku! -ex-

Na vlastní nohy V.

(Dotace, granty)

Slušná obecní zastupitelstva počítají s určitými částkami pro zájmovou činnost. Říkám slušná. Je třeba je tedy oslovit. Granty na projekty zájmové činnosti s širším, minimálně regionálním záběrem poskytuje ministerstvo kultury i ministerstvo školství. IPOS, ARTAMA...

Mimofádnou příležitostí nabízí např. OPEN SOCIETY FOUND (tzv. Sorosova nadace, Staroměstské náměstí 22, Praha 1, tel. 02/24227456, kontakt: paní Marie Kopecká). Poskytuje granty na nejrozumnější projekty s mládeží, pro mládež a děti, včetně projektů divadelních (ochotnických), výchovných i zábavných. Granty OSF vypisuje až třikrát ročně, zavolejte jim. I jiných příležitostí je dost. Sledujte např. časopis Grant (adr. Národní 17, Praha 1) nebo Bulletin ICN (adr. Karolíny Světlé 4, Pha 1), sledujte zpravodaj Místní kultura (vydává IPOS, Blanická 4, Praha 2). Piďte se po informacích a dělejte to chytře. Především pak se chovejte slušně, korektně a způsobně. Promyšleně, i váš protějšek, kterého oslovujete, každý svůj krok promýšlí. Zjistíte, že peníze skutečně leží na ulici. Ale nevidí je každý. -sg-

Statistika Větrníku

V letošním seriálu Větrníků bylo zveřejněno 145 článků, 50 fotografií, 9 básní a jedna výsledková listina. -red-

Sponzoři XXVI. ročníku Krakonošova divadelního podzimu

Ministerstvo kultury České republiky

Ministerstvo zemědělství České republiky

P & P s.r.o.

stavební firma

Vysoké nad Jizerou 350

Tel/Fax 0432 94 459

stavebně montážní práce

Česká spořitelna, a.s.

banka pro život

Novopacké pivo

pivo města krásných bláznů

Dej Bůh štěstí

Trh Transport Spedice, s.r.o

Semily - Řeky

František Matoušek

kompletní mechanizované zemní práce

GEMA

Brusírna drahokamů

Jiřina Malinková Na Stebni 365, Turnov

Tel 0436/23501

Kvalita * rychlost * spolehlivost

SPOLANA a.s.

Neratovice

== strana 7 ==

Sejkory

"Dyž jsou velký brambory, tak se pečou sejkory! Sou bramborový dožínky a v hospodě u Mikšů je sejkorovej večírek. Hospodyně nastrouhá syrovejch bandor, načmíruje šporhet špekovou kůžej a užicej pleská těsto po šporhetu, proto se sejkoram říká taky plískánky. Sejkory můžou bejt chudší i mastnější, tak jako se může sejkorovej večírek vodbejvat při fňukně nebo při flašinetu, s vozembouchem, nebo s kalou kapelou. U Mikšů hrál vo sejkorovým večírku vorchestríon a hospockej uctíval štamgasty sejkorama zadarmo. Největší sejkoru dostal ten nejstarší štamgast. Toť že se šenkyřce uterhla ruka se solej i s pepřem, a tak se na ty Mikšovy sejkory při vorchestríonu kale pilo. A co by si horák nepopřál, dyž měl ourodu ve stodole, bandory ve sklepe a koháty v ježku. Tetičky se rozparádily a vdpustila se i někera daremnější písnička, ale ta šla kale k těm sejkoram s pepřem."

Jak se dělají sejkory to každý, kdo na vysokou přehlídku jezdí, určitě už ví. A pokud ne, tak ať se zeptá šenkyřek, které je dnes pečou na tradičním "Sejkoraku".

Ovšem hádanku si neodpustíme ani dnes, kdy přehlídka končí. Vítěz, kterého ze správných odpovědí vylosujeme, dostane poslední Krkonošskou kuchařku zrouna na bále, veřejně a s poctou.

A jak poslední otázka zní? Co znamená slovo "vlehnutina"?

- a) polehlé pole
- b) žena v cizí posteli
- c) houser

Děkujeme za přízeň, přejeme dobrou chuť a těm, co celých osm Krkonošských kuchařek vyhráli, pěkné vzpomínky na Vysoké, které jim bude připomínat i listování v kulinářských skvostech tohoto kraje, pochopitelně u rozpálené plotny. Za rok zas s něčím jiným.

Vítězem veřejného hádání se stala paní R.Kozáková z Turnova. Blahopřejeme!

Napřesrok se těšíme nashledanou!

Větrník, zpravodaj 26. národní přehlídky vesnických divadelních souborů Krakonošův divadelní podzim. Vydává přípravný výbor NP VDS. Redakce Alena Exnarová a Alexandr Gregar. Technické zpracování Ing. Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal, tisk Petr Srna
Cena 2 Kč